

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 13. Epistola II. Juliani Cardinalis ad eundem Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

præproperum Synodi cogendæ studium vel maxime obstaret. Verum hanc quoque rationem non subsistere, imo ridiculam esse asserbant; absurdum enim arbitrabantur, si propter incertam Græcorum unionem permitteretur, ut Germania nunc semperque in fide constanter permanens labatur in Bohemorum hæresim, cum tamen Græcorum unio, quoties fuisset cæpta, toties dissoluta fuerit. Ista cantilena de Græcis, inquiebant Patres, trecentos jamjam annos obtinet, omnique anno recantatur. IV. Dicebat Eugenius, seipsum Concilio interesse velle, ex quo inferebat, illud igitur intra Italiæ fines convocandum esse. Hæc ratio non minus quam ceteræ, frivola censebatur; si enim periculum fidei, totique Ecclesiastico statui jamjam impendens attendatur, ineptum judicabant, ideo Synodum a Papa dissolvendam, eoquod ipse per se eidem assistere nequeat; cum tamen ejusdem Legatus præsens esse posset. Hæ erant rationes ab Eugenio in sua Bulla productæ, quibus tamen nullum prorsus robur fuisse, ex allatis responsis manifeste apparet.

§. XIII.

Epistola II. Juliani Cardinalis ad eundem Papam.

Igitur Julianus Cardinalis has Papæ litteras *Æn. Sylv. los. cit.*

Sæcul. XV.
A.C. 1432.

Sæcul. XV.
A. C. 1432.

teras nihil moratus, alteram ad eundem perscripsit epistolam, acerbioribus adhuc verbis, necnon gravioribus argumentis suffultam. Præprimis Eugenio ante oculos ponit ingens Bohemorum gaudium, quo affecti erant, ubi de futura pace nuncium accepissent; eidem quoque insinuat paratissimum eorum ad Synodum accedendi animum, dummodo securitatis sponcione munirentur. Postmodum ait: *Quam laudabiliter ageret Sanctitas vestra, si dimissa Italia, & omnibus rebus, quarum custodia atque defensio per Vicarios posset disponi, huc personaliter se conferret, hoc enim est, prosequitur Cardinalis, verum Ecclesie Patrimonium, luerifacere animas. Non enim Ecclesia est congregatio lapidum, & murorum. Non custodem vocavit Christus castrorum, & mœnium, sed Pastorem animarum: proinde quod magis necessarium est, & Christo carius, id in propria Persona agendum est, cætera per substitutos.* Demum eidem in memoriam revocat, quæ in Galliis, postquam illuc rumor de Synodi dissolutione pervenerat, nuperrime gesta fuissent; dum nempe Regni hujus Prælati nuncio hoc commoti, in Bituricensi Civitate jussu Regis, die vigesima sexta Februarii Anno quadringentesimo trigesimo primo supra millesimum convenerant, communi consilio declarantes, Synodum Basileensem esse legitime

con-

congregatam, nec ullatenus interrumpen- Sæcul. XV.
 dam, sed omnino in eodem loco conti- A.C. 1432.
 nuandam. Præfatam Bituricensium sen-
 tentiam Archiepiscopus Lugdunensis tam
 ad Synodum, quam ad ipsum Cardina-
 lem transmiserat, unacum rationibus, qui- Labbe l. c.
 bus Ecclesia Gallicana ad ejusmodi deci- p. 978. 998.
 sionem impulsæ dicebatur; cujus apogra-
 phum ipsi Eugenio Papæ per alios trans-
 missum fuisse, Julianus se minime dubita-
 re affirmabat. Jam enim Ludovicus Ma-
 retius Lausanensis Episcopus ejusmodi
 exemplum a quodam obtinuit Episcopo,
 qui conventui Bituricensi intererat; &
 haud alius ac præfatus Archiepiscopus
 Lugdunensis esse creditur. Ut ut res se
 habuerit, eundem se plurimum Basileen-
 sis Synodi auctoritati deferre in sua epi-
 stola ostendit, quamvis ceteroquin obte-
 stetur, quod expediat cum multa man-
 suetudine tractare Dominum nostrum Pa-
 pam Eugenum, eo potissimum nomine,
 quod Pontifex esset omnium laude dignis-
 simus, atque aliunde *caput Ecclesiæ, de-* Spoud. ad
presso autem capite arida, & infructuosa an. 1432. n. 5.
manerent membra.

Rationes vero, ex quibus Bituricen-
 ses Prælati ad tuendam Basileensem Sy-
 nodum tam acriter impellebantur, præci-
 pue erant. I. Bohemorum hæresis, quæ
 in tota Germania jam plurimum invalue-
 rat. II. Necessitas reformandi Germaniæ
 Cle-

Sæcul. XV.
A. C. 1432.

Clerum, qui a longo tempore gravi morum corruptione ubique infectus erat. III. Expedita Bohemos ad fidem reducendi, si Synodum accessuri sint, vel si ire recusarent, saltem eosdem compescendi occasio; tunc enim omnes confestim adversus eos arma juncturi essent, & universalis Ecclesia contra eorum errores veritatem tueri posset. IV. Sin vero ad Synodum venire detrectaverint, postquam summis precibus ad eam invitati fuerant, saltem per hoc illis ablata foret omnis de Catholicis conquerendi ansa, dicendique, quod indicta causa condemnati fuissent.

Igitur Julianus Cardinalis, ut Basileensem Synodum contra Eugenium vindicaret, opportune usus est flagranti Gallicanæ Ecclesiæ studio. Equidem in sua Epistola acerba nimium, iusta tamen verborum vehementia redarguit conatus, quibus Papa, licet tot illustres Prælati adversarentur, Concilium dissolvere meditabatur: *Num jam hoc est, inquit Cardinalis, resistere voluntati Dei? Cur provocatis Ecclesiam ad indignationem? cur irritatis populum Christianum?* Cum vero alii Papæ persuaderent, Basileense Concilium non esse legitimum, hancque ob causam illud præcipue dissolvere Papa niteretur, hinc Cardinalis Eugenio, ut eum ab hoc errore eximeret, sequentem pro-

protulit rationem; *An hoc Concilium, in-* Sæcul. XV.
A. C. 1432.
quit legitimum sit, ex Concilio Constantiensi
dependet: Si illud verum fuit, & istud.
Nemo autem dubitare visus est, an illud legi-
timum fuerit, alias fateri necesse haberet, pri-
vationem olim Joannis factam vigore illo-
rum decretorum non valuisse. Si illa non
valuit, nec Papæ Martini tenuit electio, fa-
cta illo adhuc superstite. Si Martinus non
fuit Papa, nec Sanctitas vestra est, quæ per
Cardinales ab ipso factos electa est. Nul-
lius ergo, infert Cardinalis, magis interest
defendere decreta illius Concilii, quam ve-
stra. Et si quocumque illius Concilii de-
cretum revocetur in dubium, eadem ra-
tione poterunt revocari & reliqua. Tan-
dem ad Pontificem dicit, quod dis-
solvere Synodum, ejus excederet po-
testatem. Afferunt enim, inquit ipse, præ-
dictam dissolutionem fieri non potuisse, ob-
stante quodam decreto Constantiensis Concilii,
quod in his, quæ pertinent ad fidem, & ex-
tirpationem schismatis, & ad reformatio-
nem Ecclesiæ in capite, & in membris quem-
libet cujuscunque conditionis etiam Papalis
statuit teneri obedire statutis Concilii genera-
lis. Ecce, subjungit, posse statuere in ali-
quem, posse præcipere, posse punire non obe-
dentem, signa sunt evidentia superioritatis,
teneri autem obedire, & subjici ac parere
signa sunt inferioritatis, Ergo necessario
infertur, quod Papa, ut dicunt sit inferior
Hist. Eccles. Tom. XXVII. C con-

Sæcul. XV. A. C. 1432. *concilio in prædictis casibus, quod etiam factum probatum fuit; Nam propter unum de tribus casibus: scilicet ob pravitatem morum Concilium privavit Joannem, & propter alterum extirpationem schismatis privavit Benedictum.) Ergo Papa non potest dissolvere concilium, quod congregatum esset propter extirpandas hæreses, faciendam pacem, reformandos mores, uti fuerunt Concilia Constantiense, Senense, & Basileense. Porro hoc Constantiensis Synodi decretum Martinus V. Papa approbavit; Eugenius quoque illud acceptavit; illius ergo dissolutionem præcipere haud potuit. En totum, ad quod Cardinalis Juliani oratio reducitur, qui certe majori modestia erga summum Pontificem usus esset, nisi sibi magis amica fuisset veritas, quam sua dignitas, qua inter Cardinales præfulgebat. Nihilominus in calce Epistolæ libertatis suæ veniam a Pontifice sibi dandam petiit, obtestans, id se nullatenus perversa cavillandi voluntate, sed sincera fide, rectæque mentis studio, ut Christianum decet, scripsisse. Allata hac excusatione hunc in modum suas absolvit literas: *Dixi sæpe, & jam dico, & protestor coram Deo & hominibus, quod causa eritis schismatis, & infinitorum malorum, si non mutaveritis consilium (*).**

§. XIV.

(*) Continuator totus fuit in exaggerandis